

slag for Universitetsbibliotekaren og ligeledes er tillagt denne Embedsmand i det nu forelagte Lovforslag om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold.

Naar Ministeriet i nærværende Lovforslag har troet at burde foreslaa Bibliotekarens Lønning fastsat i Overensstemmelse med den for Rigsarkivaren ved Lov om Oprettelse af et Rigsarkiv m. m. af 30te Marts 1889 bestemte, er det under Hensyn til, at disse Stillinger, selv om de ikke fuldt ud kunne stilles parallelle, dog i væsentlige Henseender maa betragtes som staaende jævnsides; og selv bortset herfra er Stillingen som Bibliotekar ved det store kongelige Bibliotek et saa betydningsfuldt Hverv, der kræver saa omfattende Forudsætninger i Henseende til Kundskaber og administrativ Dygtighed, at en Lønning som den foreslaaede formentlig paa ingen Maade kan siges at være for høj. At Begyndelseslønningen er ansat 800 Kr. højere end den tilsvarende Lønning for Universitetsbibliotekaren, er begrundet i, at den sidst nævnte Stilling hverken i Henseende til det Ansvar, der er forbundet dermed eller til det Arbejde, som den medfører, kan stilles fuldt ud sideordnet med Stillingen som Bibliotekar ved det store kongelige Bibliotek.

Betegnelsen Oberbibliotekar er anvendt for derigennem at fremhæve Bibliotekarens Stilling som Chef for Landets største og betydningsfuldeste Institution paa dette Omraade.

De to Underbibliotekarer lønnes efter Lønningsloven af 1871 med 2,400 Kr. med Tillæg hver 5te Aar af 400 Kr. indtil 3,600 Kr. for første Underbibliotekar og 2,000 Kr. med Tillæg af 400 Kr. indtil 3,200 Kr. for anden Underbibliotekar. Som allerede i tidligere herom fremførte Forslag bemærket har man ikke kunnet finde den mellem Lønningerne hidtil gjorte Forskel naturlig, idet den ene Underbibliotekars Forretninger ikke har større Vigtighed end den anden, saa at Betegnelsen første og anden Underbibliotekar i Virkeligheden ikke betyder andet end den ældste og yngste Underbibliotekar. Hensynet til Tjenestalderen kommer ogsaa paa en langt naturligere og af Tilfældigheder mindre afhængig Maade i Betragtning ved, at de hver for sig stiger paa højere Lønning ved Alderstillæg end ved at betragte den ene Stilling som Advancementspost for den anden.

Som det vil ses, ere Lønningerne for de to Underbibliotekarer nu bragte i Overens-

stemmelse med de for Artivarerne i Rigsarkivet fastsatte, saaledes at Begyndelses- og Slutningslønningen er ansat 400 Kr. højere, end der i de tidligere Lovforslag var foreslaaet, og 200 Kr. højere end de for Underbibliotekarerne i Universitetsbiblioteket opførte. Herom gælde lignende Bemærkninger, som de ovenfor for Bibliotekarens Vedkommende fremførte.

Med Hensyn til Bibliotekets Medhjælpssum bemærkes, at denne, der ved Lov 25de Marts 1871 § 2 bevilgedes med 9,500 Kr., gennem forskellige Forhøjelser paa Finanslovene — navnlig for Finansaaret 1885—86 med 2,000 Kr. — er steget til 15,160 Kr., der for 1890—91 er fordelt saaledes:

1 Assistent paa	2,500 Kr.
1 — —	2,250 —
1 — —	1,850 —
1 — —	1,750 —
2 — ... à 1,450 Kr.	2,900 —
1 — paa	1,200 —
Et Bud —	960 —
En Fyrhøder —	1,050 —
En Garderobebetjent — ..	600 —

15,060 Kr.

Til Disposition... 100 —

15,160 Kr.

Assistenterne ved Biblioteket ansættes som Regel først i en forholdsvis fremfremden Alder — omkring 30 Aars Alderen —, og det er kun rent undtagelsesvis, at de forlade Biblioteket ved at gaa over til andre Stillinger. Dette har saaledes siden 1861 kun været Tilfældet med to Assistenterne, nemlig en, der gik over i en gejstlig Stilling, og en anden, der modtog Ansættelse i en sideordnet Plads i det daværende Gehejmearkiv. Som en Følge af disse Forhold kan Assistentstillingen i det store kongelige Bibliotek ikke betragtes som og derfor lønnes som en Overgangsstilling; men der bør være Midler til Raadighed, hvoraf der kan tillægges de ældre Assistenten et til deres Arbejde og Tjenestetid nogenlunde svarende Honorar. Naar under de givne Forhold de tre ældste Assistenten, der have været i Bibliotekets Tjeneste henholdsvis siden 1863, 1870 og 1874 og ere i en Alder af 50 Aar eller derover, kun kunne lønnes som ovenfor angivet, da maa slige pefuntære Vilkaar, foruden at være ubillige overfor de paagældende, i væsentlig Grad hæmme Tilgangen af de til Bibliotekstjenesten i videnskabelig